

FELVIDÉKI HIRLAP

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Előfizetési ár: Egész ávra 8 kor * Félévre 4 kor.
Negyedévre 2 kor. * Egyszeri szám ára 16 fill.

TELEFONSZÁM 281.

Felolós szerkesztő:

DR. BÖHM ALADÁR.

Megjelenik minden **csütörtökön**.

Szerkesztőség: Főutca 103. sz. * Kiadóhivatal: Főutca 86. sz.
Hirdetéseket felvesz a „Pannonia” nyomda-vállalat.

Reminiszcenciák 1909-re és előbbre. II.

Ezerkilencszázkilenc nem volt tartalmas művészeti esztendő, legalább nálunk nem. Mintha nagyjaink elfáradtak volna az alkotásban, az „ifju titánok” pedig nemcsak hogy dicsőséget nem arattak, hanem még odáig sem vitték, hogy hipermodernségükben megértsük őket. Fiatalos nagy jókedvükben semmi szándékot nem mutatnak, hogy merész csapongásukból leszálljanak hozzánk, egyszerű érzésű emberekhez. Sőt bizonytalannal azt kívánják, hogy mi emelkedjünk föl hozzájuk maradi földhözragadottságunkból. Nem nekünk való pedig — könyörgünk — az a viharos, salakos éra: jól érezzük mi magunkat régi, egyszerű légkörünkben — ideleln.

Képzőművészetünk különös említésreméltó alkotással nem gazdagodott. Országos mon mentális alkotásról nem vettünk hírt az elmúlt esztendő folyamán. Szoborműről sem, noha nem egy szoborpályázatról számol be az esztendő krónikája. Nem maradtak ugyan távol az igazi talentumok, de korszakalkotó mestermű győzelmét nem zavarta meg a sűrű hétköznapot. Ez elvégre még nem megdöbbentőn sivár körülmény, mert ez a legerőteljesebb, legkarakterisztikusabb s egyszersmind a legkomo-

lyabb művészeti munkát igénylő zsáner, melyben igazán nagyot alkotni emberélet feladata. És így nem egy, hanem tiz esztendő eredményeiből lehet a fejlődés, avagy stagnálás kritikáját levonni.

Festőművészetünkben Bencur Gyula nyújtott utoljára klasszikusat „Millenáris hódolatával.” Egyébként a festékpalletta és ecset is merészen modern ifjú gárda kezében követ el merényletet a művész-morál ellen. Meghamisítja a természetet. Mintha csak művészeti elv lett volna az a betegesen modern fölfogás, hogy a legizléstelenebb szín-kontrasztokkal fessük a természetet. Olyan színekkel, melyeket realisan nem láthatunk. Mert ha csakugyan ilyennek látná ifjú festőgárdánk a természetet, mindannyiukra a színvaktság szomorú diagnózisát kellene megállapítania a hivatott kritikának. Különbö a természetfestés ma már nem is elsőrangú művészeti irány. A modernségnek kedvezőbb talajt nyújt az „akt”, melynek ferde túltengéséről és szexuális egészségtelenségéről jobb nem is beszélünk.

Szomorú ponthoz értünk: a magyar zene kultuszához. Haldoklóban a magyar zene, az igazi magyar motívumokkal átszőtt erős karakterű, szín- és hangulatgazdag muzsika. Bihari, Csermák, Boka, Lavotta, Rózsavölgyi fajmagyar kesergői nemhogy nem inspirálnak

többé, hanem alig találnak már hangra. Kevesen értik meg őket, nagyon kevesen. Az elmúlt esztendő sokat segített a magyar nótá bealkonyodásának is. Ha lábra is kapott egy-egy, kevés volt benne az erő. az eredeti karakter, inkább csak olyan reminiszcencia-szerű benyomást keltett. Egyedül a magyar szívű, zseniális Fráter Lóránd tartja még benne a lelket, meg a finom érzésű Simkó Gusztáv, aki ritkán boesát szárnyra egy-egy melódiát, de ez aztán örökéletű gyöngyszem. Ne méltóztassék ezeket a sorokat megmosolyogni s együgyű jeremiádnak bélyegezni. Van ennek a zenei metamorfózisnak elkomorító háttéré is: a magyar karakter van itt elveszve. Meg azután a zene volt egyik legnagyobb nemzeti dicsőségünk. Ha ez a kincsünk nem lett volna, még kevesebbet tudna rólunk a világ . . . Teremnek még dalok, de ezek többé nem nóták, hanem a legműbb műdalok. Pedig van zenei talentumunk elég. De ezek nem hajlandók meddő munkára, mert megértették korunkat. Vérszegény, rövidéletű operett-muzsikában (német impressziók hatása alatt) és orfeum-zenében forgácsolják szét talentumos erejüket. És mennyi sokat ígérő magyaros motívum szólal meg mintegy önfelédten ezekben az operett-forgácsokban is! . . . Klasszikus magyar zenére pedig nem is vágyunk

TÁRCA.

Lucián szonátája.

A novella második része.

Írta: Dzurányi László.

Lomha ősz kód ereszkedett alá a Tenebria-várba. Olyan volt, mint az öreg, ráncos arcban a sűrű fátyol, mely el akarja simítani a szépségromokat. A vár zongoratermében együtt ült Tenebria hereg tiznapos vendégével. Vitatkoztak.

— Igen, heregem, ez az én életfölfogásom, bármily tucatyagra valljon is. Gazdagságra vágyom, mérhetetlen kincsre, mert ebben a boldogság. Nevetem a szegény embert az ő filozófus buta öngyújtásával, amikor a gazdagsághoz hozzáfűzi a boldogtalanságot kifecamodott, bárgyu gondolatláncszemével . . . Igen, gazdagságra, kincsre vágyom, mert akkor elérnék mindent . . . Igen, mindent . . . Aminek a gyötrelmes, lassu eléréséhez a szegénynek nincs energiája, önbecsülte értéke, azt a gazdag tudatos dolyfével játszva elérheti . . . Szeretnék nábob lenni . . .

Úr! . . . Mert annak születtem. Az én meggyőződés, alázatam hazug, tettető élet . . . Parancsolásra, tobzódó ragyogásra születtem, csak ebben tudnék tisztán élni és tenni . . . Te boldog vagy, hereg. Neked ninesenek már álmaid, ninesenek vágyaid. És irigyed az egész világ . . . és irigyeltek én is a legendás életedért . . .

A hereg kedvetlenül legyintett fehér, kékeres kezével.

— Ne beszélj nekem irigységről, Lucián. Az emberek irigysége nem szerzi meg azt a dölyfös boldogságot, amint te gondold. Az irigység olyan mint a sebző gyilok . . . mint az átok, mely vérpárában vész el . . . Ha uralkodni vágyol, hatalmasabb lehetsz mint én. Mert nem az anyagon, hanem a lelken vohetsz uralmat magadnak a te ragyogó művészetteddel . . . a csodás talentumoddal. És nem ér az utadon keserű irigység, csak bálmulat, forró rajongás . . . De nem nekünk való a filozofálás, Luciánom . . .

Az ablakokat zuzmára kristályosította be, odakünn sóhajtván küzdött a fáradt, öreg föld a diadalmasan üvöltő széllel, a fagygyal . . . A két ember hallgatagon, méltóan nézte egymást oda-

benn. Vágyas irigység csillogott mind a kettőnek a szeméből . . . Az ifju ember a kincses boldogságért irigyelte az öreg Krözust. Az öreg pedig a golgotás boldogtalanságért a másikat . . . a színes, forró ifjúságért . . . a szeretnitudó gyerekek-sziveért . . .

Lucián lassan, nosztelenül fölnyitotta a esoda-zongora fődélét, hogy lejátsza a heregnek első kompozícióját, amit a Tenebria-várban szerzett.

. . . Éles, fájdalmas volt az első akkord, mint a létnek első pillanata . . . A gyermek sir, az anyja lázas bágyadtan nézi, könyező, meleg szeretettel . . . az apa mámorosan ujjong . . . a napsugár benévet az ablakon . . . A gyermek édes gügyögése mind beszédesebb lesz . . . a nedves szem homályos tükrében mind tisztábban esillan föl az értelem, a lélek . . . Már tipeg és sikongva kap apró hó-kacsójával a bekandikáló napsugár után . . . Csókos beeczésében mélységes szerelemben forr össze újra a szülői lélek . . . Kegyetlen téli-nap . . . A télnek egyetlen alattomos jeges fuvalatától lázrózsák nyílnak tüzes pírban a mosolygó, hamvas gyerek-arcban . . . A

Jakobovics Armin és Testvére

Kassán, Főutca 39. szám alatt (saját házában.) Nagyválasztéku raktár, háló-, ebédlő-, úriszoba- és szalonberendezésekből, ugyszintén tömörfa és (massiv) butorokban. — Specialisták modern angol bőrbutorokban.

Képes árjegyzék kívánatra bérmentve.

már. Olyan is a mai fázisa. Zichy Géza grófon kívül alig van művelője.

Az elmúlt esztendő könyvirodalmi is meglehetősen szegényes. Sok ugyan a fecke, kik meg is csinálták már félig-meddig az új tavaszt: ma a holnapot. Az „öregek“ azonban lassan-lassan elpihennek. Mikszáth hiányzik, Herceg egy könyvvel van jelen. Ambrus egy-egyvel sem, sőt Gárdonyi is elnémult, akitől pedig megszoktuk már a minden-esztendő karácsonyfát: egy kedves szép könyvet. Ujabbán a megkapóan eredeti hangú Biró Lajos nő, egyre jobban nő. Nagy is a szükség rá.

Kevés nemzetnek van aránylag annyi hivott költő-írója, mint a magyarságnak. De olyan szomorú irodalmi viszonyok sinecenek tán sehol, mint Magyarországon. Meg olyan kapzsiságukkal elhetetlen kiadók, akik az írókat nem tudják, nem akarják élni hagyni! Ez a főoka a magasabb árszűz szemleli termelés szűkös-szegényes voltának. Talán azért is dolgoznak iróink különösebb szeretettel a forróbb, hangosabb sikerű deszkákra, mert itt több az anyagi siker is. És a szinpadon dunszagok lettünk az elmúlt két esztendőben. Molnár Ferenc „Az ördög“-je, Bródy „Tanítónő“-je künn van már a világedeszkákon. A „Liliom“ és Lengyel Menyhért „Tajfun“-ja is utra készül.

Talán komikusnak fog tetszeni, de szóljunk néhány szót végezetül a divat művészetéről. Ebben is lépést tartottunk a hipermodernséggel. Nézzük csak a nők fej-krinolinjait, melyeket ők „nagyolásokban“ kalapnak mernek nevezni. De ne kutassak végig az egész garderobot, mert még sirva fakadhatunk, vagy kiütjük véletlenül a szemünket egy dárdá-kalaptúval. Csináljunk gyorsan konkluziót, azaz, hogy hallgassunk el. Hiszen csak nem kívánhatjuk a modern magyar nőtől, hogy maradjon el vagy kétszáz esztendővel a párisi asszony ideálja mögött, mégha olyan művészi, igazi magyar női viseletekből válogathat is! És ez a panasz most éppen nem aktuális, mikor a Honi-bárra a negyvenes évek kedvelt viseletében, babos ruhában készülnek fölvonulni az eperjesi lányok, asszonyok. Szóval ott vannak már, ahol a férfiak: csak ünnepies alkalmából öltöznek nemzeti mezbe. Csak aztán idővel odáig ne jussunk, hogy magyarságunkat is csak programszerűen, görögütz mellett jussunk eszünkbe büszkén megfigyeltatni.

D. L.

Világos éjszakák.

Lesz egy-két világos, fényes éjszakánk!... Nekünk csak egy-kettő, a fővárosiaknak sok, talán száz is... Eljön az a pár fényes éjszaka s teli lesz kacagással, melegséggel, vig muzsikával, táncos jókedvvel. A nagy párizsi bohém: Verlaine megmondotta, hogy minél nagyobb egy város, annál szürkébbek, homályosabbak a nappalai s annál fényesebbek, világosabbak az éjszakái. És igaz volt! Eperjesnek világos nappalai mellett meg kell elégednie azzal a pár villanyfényes éjszakával.

Farsang van! Farsang... sok leányszív előtt várva-várt táncos farsang, amely muzsikát hoz, vigszágot, mulatságot, sok fiatalember előtt epedve várt farsang, melyben tombolhat, vigadhat és sok lányos apa előtt remegve, félve várt szabószámlás, pezsgőcsehes farsang.

— Mignyilnak a felsőült báltermek, kigyuladnak a százlángú esillárok, divatos boszton-ke-ringőket játszik majd a cigány és keringőnek a kipírult arcú lányok, bóbiskolnak a gardedám mamák, vacsoráznak és vacsoráztatnak a lányos apák — s a terem közepén ásitva, unatkozva áll sok frakkos, fakó mosolyú, fád fiatalember... Mert ez a mi világos, farsangi éjszakának hű képe... Erőltetett színekkel, erőltetett mosolylyal, kínos jókedvvel van teli a mi bál éjszakánk. A lányok akarnak mulatni, de nincs kivel, a fényben a világosságban elvész, eltűnik a jókedv, az igazi vigszágot. Hogy ennek mi az oka, hogy a régi, kedves, vig bál éjszakának ma már csak a mesében vannak, hogy a fiatalság miért unott, fád: ennek nem merem kutatni az okát. Ennek a kérdésnek van egy oldala, amely a divatra ken mindent. Krausz úr a könyvelő nem táncol, mert ez nem divat s a racsoló monoklis gavallérok kéjelmesebbnek s mulatságosabbnak találják a majomszigeten az ásitást, mint a fűrésztő, izasztó keringőzést... De van ennek a kérdésnek egy szociális része is, amely megmagyarázza némileg a kedveltséget, unalmat. A mai fiatalberek félnek a lányoktól. Félnék attól, hogy egy csillogó szempár megejtje őket, hogy az illatos, fényes éjszakán elkábulnak s megdöglősen ott ragadnak egy fehér ruhás kis lány s erős kezű mama mellett és innen nem szabadulnak meg soha!... Manapság nősilni pedig jaj nehéz, nagyon nehéz dolog!...

És a lányok tudják ezt. (Egy kis bálozó lány a multkor panaszolta el nekem.) És előszedik a legmegejtőbb mosolyokat, legszedítőbb pillantásokat, hogy a fényes, világos éjszakákon férjet fogjanak.

És amint végig nézem a bál kommunikéket, amint olvasom a jelenvolt lányok névsorát, sajnálkozva látom, hogy a Lili még mindig lány, a Gabi meg már férjhez akar menni... És kíváncsi vagyok nekik tiszta szívből, hogy sikerüljön ebbeli tervük!...

És még valami eszembe jut a világos éjszakákról. Volt nekem egy pár feminista barátóm, ismerősöm, akikkel sokat elvitáztunk. Ezek hangos szóval hirdették, hogy a mai lányok, a modern lányok szavazati jog kell, egyenjogúság a férfival, szakszűzális különválás stb...

En úgy szeretném karonfogni ezeket a evikeres kisasszonyokat s bevezetni a világos, bál éjszakákba s megmutatni az igazat, a valót, megmondani nekik, látjátok a modern lányok is az kell a mi a réginek — férj!...

Úgy-e igazam van szép eperjesi lányok!... Sok szerencsét!

Gamma.

HIREK.

Villanyvilágításunk mizériái.

Elut, régi téma már városunkban a rossz villanyvilágítás. Helyi lapjaink eleget kutatták már az okát, mégsem tapintottak az igazi bibire.

A rossz villanyvilágításnak legfőbb oka a nagy feszültség ingadozás. Tessék megfigyelni a reggeli órákban és kora délután, a lámpák pillanatyira vakító fényességgel égnek, de csak azért, hogy a következő pillanatban azután majdnem annál szomorubbán pislogjanak. És ez az oka a villanyvilágítás mizerábilis voltának. Ugyanis a telepen technikai okokból az áram feszültsége hirtelen felszáll 125–140 Voltig s azután lesüllyed 60–70-ig. Az áramkörbe kapcsolt lámpáknak 95–110 Volt feszültségű áramra készültek. Tudnivaló, hogy a lámpákat legfőképpen 15 %-al szabad túlterhelni, máskülönbent a körték ellenállása csökken: több áramot fogyasztanak s mégis kisebb fényerősséggel égnek. Ez történik a mi lámpáinkkal is, amikor a túlfeszültség következtében tönkremegy a belső szénszál. Ez a feszültségkülönbség okozza az, a jónnan behozott Wolfram-és Tantál-lámpák gyakori és gyors pusztulását különösen a főuteai áramfogyasztóknál, kiknél a feszültség amúgy is elég nagy.

Kassán például nincs annyi panasz a villanyvilágítás ellen, mert a kassai telepen 3 Volt a maximális ingadozás. Az eperjesi villanytársulat önmagát becsülte meg, ha a feszültségkülönbséget legalább 10 %-ra igyekeznek redukálni.

kis kebel fájdalmas sóhajban hördül... kis fehér teste meg-megvonaglik... a gyerek-ágy körül settenkedik a kaszás, a nagy kaszás... Aggódva hajlik minden pillanatban a kis beteg fölő egy madonna-arc... Sóhaj, köny, fohász... Meggyógyult... újra ezüstcsengő-kacagástól vidám a ház... Este tágranyilt szemmel dajka-mesét hallgat... megmozdul a fantázia aranyos kereké és a kis agy tündérékkel, manókkal népesíti be a világot... Már tudja, hogy nemcsak az ő otthonuk és udvaruk, meg a kertjükből áll a világ... Már meg akarja látni a dalos erdőt, az ezüsfodros tavat... Már megszületett a kiesi lélekben az első karácsonyest csodás, meleg misztériuma... Várja-várja már évről-évre. Egyszer valami józan sojtós zavarja meg a karácsonyi örömvárakozást... Az első diszsonancia... Alvást szinlelem látja, hogy készül a Jézuska karácsonyfája és nem tud aludni ezen az éjszakán... Bekopogtatott az első csalódás, a legszomorubb, a legfélejtethetlenebb csalódás... És jön még sok-sok csalódás, melyeket mint jégese-szemeket ejt az élet az érzékeny lélek lélek síma tükrére, melynek fényes tisztaságát mindenik jobban fölzarja...

És a zongora beszélt tovább. Hogy lágyan, behizelgőn mesélve, hol föl-fölzokogott a hangja. A művész lelke valami érzés-varázst, valami színes kifejezés-gazdagságot lehelt zenéjébe...

Amint ott ült a zongora mellett, mintha csak zenekirály lett volna, akinek egyszer hódoló csodálattal fog adózni az egész világ... A zongora beszélt tovább...

... Május... dalfakasztó május... Az ifjuság nagy lángolása... A levegőben meleg napsugár aranya ég, a zöld, nevető mezőről pajzán szellő suhan be a városba... Édes, illatos esőkja elsimítja az emberek arcán a gondterhes redőket... Melegséget varázsol a kipírult, vidor oreákra, jóságos bensőséget a csillogó szemekbe... Alkony... szelid, édes álmokba ringató tavaszi alkony... Lázás szerelem édes szavait, reszketeg, fájó sóhajait viszi tova a langyos alkonyati szellő...

... Az ifju lelke valami soha nem érzett elandulató hangulat sejtelmével telik meg. Valamire vár... Valami könyvfaesáro boldogságra...

A zongora tovább mondta a mesét, a színes májusi mesét... A fölébredt első szerelemről, az ideál-romantikáról... Tavaszi búbáj ragyogta be a rideg nagy termet.

A zongora forró, lüktető hangja sóhajtasba fűt... Az ifju lélek vergődik a holdsugaras éjszakákon... Már nincs ereje küzdeni a boldogságért... már nem hisz a boldogságban... Rajongó imádatában elvesztette lába alól a józan talajt... Exaltált lelke elérhetetlen magasba

emelte az ideál-képét, ahova ő föl nem emelkedhetik sohasem... Már beteg a lélek... már nem földiek a vágyai... már nem akarja elérni a leányt, csak szeretni... szeretni... meghalni érte... Nem érti senki, nem panaszkodik soha... Nemán szenved... És sir... zokog a forró, vágyas éjszakákon... Meghibbant a lélek... lenyűgözte minden érzését az első szerelem...

... Szilaj muzsika szól... cseng a pohár... orgiát ul a mámor minden éjszaka, májusi éjszaka... Mindene elvész... a színes ifjuság... a meleg lélek... a szerető szív... minden elhervad... elég... Visszatér a józanág... Utálja már a mámort... a kéjes éjszakákat... Üres már a szíve, üres már az élet... Az ideál ninesen sehol... sehol... Jobb lenne elmúlni, semmivé válni...

... Valami esattant... valami zuhan a földre... Zokogva sir két ember... egy öreg-asszony... egy ősz görnyedt ember... Idegen emberek jönnek... ravatalozók...

... Hideg, márványarcára sárgás fényt vetnek a gyertyák... Koporsót szögeznek... Szomorú menet megy át az utcán... ki a temetőbe... Vontatott gyász zsolozsma... A pap monoton hangon celebrál... Enkelnek... Aláhull az első rög... Az emberek egymásután

Tudjuk, hogy ez áramingadozásnak a fűrésztelpe az oka, de ne tartsa a társulat a kisebb, jelentéktlenebb üzemet a fontosabb üzem rovására.

Végezetül — ha naivak lennénk, — kérnők a társulatot a baj orvoslására s a fűrésztelpe eliminálására, de nem tesszük. Minok? Méltóztatnak talán gondolni, hogy lenne eredménye? . . . —s.

— **Katonai kinevezések.** A király a következő zászlósokat a 9. honvédegyezred tartalékában hadnagyokká: Petz Gyula, Borsos Andor, Klein Lónárd, Fröhlich Gyula, Spisák Károly, Kopf Sámuel, Csete Sándor, Sipos Ferenc, Dirner Andor, Vas Géza, Kula László, Sorger Miksa, Fried Farkas és Petrovay Ákos, a honvédelemügyi miniszter ugyanazon ezredben tartalékos zászlósokká a következő tartalékos hadapródokat: Gállik Géza, Demecs Elemér, Ander Antal, Simon Ernő, Finger Lajos, Blanár Zoltán; tartalékos hadapródokká a következő tartalékos hadapródjelölteket: Strömpel József, Olajos Géza (a munkácsi 11. ezredhez) Dr. Nagy József a pécsi 19. ezredhez ugyancsak oda Major László, Vásárhelyi Géza, Polony Kálmán, Horánzky Pál, Pallagi János és Lieb Imre (mindegyiket a munkácsi 11. ezredhez), kinevezte. A király a 67. gy. e.-ben tartalékos hadnagyokká kinevezte: Falussy Géza, Schaeffer Mihály, Pető Flórián tartalékos zászlósokat.

— **Vizsgálóbírói-helyettes.** Az igazságügy-miniszter a eperjesi kir. törvényszék területére vizsgálóbírói állandó helyettesé *Irányi Géza* kir. törvényszéki bírót kinevezte.

— **Új egyházmegyei felügyelők.** A tiszavidéki ág. hitv. evangélikus egyházmegye a most megtartott szavazás alkalmával egyházmegyei felügyelővé egyhangulag *Meskó László* dr. volt igazságügyi államtitkár, főesperessé pedig szótöbbséggel *Matherny Lajos* debreceni lelkészt választotta meg. — A sárosi ág. hitv. evangélikus egyházmegye egyházközségi felügyelői és lelkészei a *Dánó Árpád* lemondásával megüresedett egyházmegyei felügyelői állásra egyhangulag *Bánó Miklós* es. és kir. kamarást jelölték.

— **Egyházmegyei hírek.** A jolsvatapolcai ág. hitv. evang. egyházközség Boeckó Dániel nyiregyházi segédlelkészt rendes lelkésszé választotta. Ez alkalmából egyszersmind elhatározta az egyházközség, hogy ezentúl 3 éven át a tót nyelv mellőzésével minden egyházi ténykedés magyar nyelven eszközöndő.

— **Nyugalmozott postafelügyelő.** Negyven évi államszolgálat után végleges nyugalomba helyezte *Vindich János* kassai postafelügyelőt a

mennék a temetőből . . . A rögök tompán hullanak . . . Beföldelve a sir . . . Kihalt újra a temető . . . Csend . . . A szellő néhány falevelet kerget kísérteties suttogással a sírok között . . . azután csend, örök, mélységes csend . . .

Lucián extázisban borult a zongorára és sirt. A hereg szótlanul nézte az ablak jégvirágait. Lucián ittasan hozzája rohant.

— Hereg, igazad volt . . . Nábób vagyok . . . Szomjazom a mámort, a dicsőséget . . . Elmegyek érte . . .

— Nem mégy, Lucián. A világ meggyűlöltette veled a megtépett életet . . . Bosszuld meg . . . Foszd meg ettől a kinstől, hadd legyen szegényebb . . . Tűzbe veld!

Lucián remegő kézzel ragadta föl a zongoráról a hangjegypapírt s gondolat nélkül, villámgyorsan a kandallóba vetette . . . Tenebria hereg és vendége égő szemmel nézték, mint lobban föl s mind válik porynévé a remek . . .

kereskedelmi miniszter. A kassai kartársak nagy bankettet rendeztek tiszteletére, melyen főnökük-től elbúcsúztak. A felügyelő Kassáról új tartózkodási helyére Eperjesre érkezett.

— **Köszönetnyilvánítás.** A m. kir. vallás és közokt. miniszter *Zsembery Kálmán* kuriai bírónak a felsőkomaróci áll. el. iskolába járó r. kath. tanulók javára 400 kor. tőkével tett alapítványáért köszönetet nyilvánította.

Hay Gyula úr (Abony) 20 koronát küldött az izr. Nőegylet népkonyha alapján. A kegyes adományért hálás köszönetet mond *az elnökség.*

Schmidt Ágnes és *Iléber Emilia* urnők 2—2 koronát adományoztak az izr. nőegylet népkonyha javára. A kegyes adományokért hálás köszönetet mond *az elnökség.*

— **A eperjesi kereskedő ifjak** e hó 15-én tartják meg zártkörű jótékony célú tánemulatságukat a városi *vigadó nagytermében.* A zenét a helybeli es. és kir. 5. sz. gyalogezred és Gönci Elek zenekara szolgáltatják. Belépő-jegyek előre váltathatók *Thror Gyula, Ambrózy Béla* és *Schusztek Nándor* úrak üzleteiben. Karzati jegyek *Kósch Árpád* úr üzletében kaphatók.

— **A görög-katolikus egyházmegye birtokeladása.** A kassai róm. kath. püspökség az eperjesi gör. kath. egyházmegyei uradalmakhoz tartozó varannói, volt pálosrendi kolostor épületét, melyben jelenleg a kir. járásbírósg. székel, a körülötte fekvő birtokkal együtt megvette. A király az ügylethez a jóváhagyást már megadta.

— **Nagy birtokvásárok.** Özv. *Reuss* német hereegnő összes birtokait 2,100,000 koronáért eladta gróf *Gatterburg* nének. Az ingatlanok ezelőtt a *Wollman* család birtokában voltak. — *Köburg Lujza* hereegnő *Koch* lovagnak nagyrőcei 4500 kataszteri holdnyi földbirtokát 3,400,000 koronáért megvette. Az ingatlanok előbb *Szjábély Gyula* birtokában voltak.

— **Rokkant-bál.** A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíjgyűlésének eperjesi fiókja segélyezés küion-alapja javára f. hó 9-én tartotta meg álarcs-báltját a város. vigadó termében. A bál fényesen sikerült. Farsangi jókedv uralkodott a bálon, melyet a sok, igen jól sikerült álarcs tarka tömeg élénkített. Az anyagi siker is teljesen kielégítő volt.

— **Halálozások.** A mult hét folyamán meghalt Budapesten *Altman Mór*, helybeli vendéglős, a ki súlyos betegsége gyógyítása céljából utazott fel a fővárosba. Az eperjesi orth. izr. hitközség szentegylete saját költségen hozatta városunkba a hullát; a temetés a legnagyobb részvét megnyilatkozása mellett ment végbe. Az elhunyt *Altman Mór* puritán jelleme és jótékony-sága miatt köztisztelőtlen állott hitsorsai körében és az eperjesi orth. izr. hitközség kebelében vezet és szerepet vitt. — Ugyancsak mult héten halt meg *Glück Mór*né, *Glück Mór*, volt dohánykiszáradás felesége. F. hó 9-én temették el nagy részvét megnyilatkozása mellett. Az elhunytban *Dr. Glück Jónás* bárfiai ügyvéd édes anyját gyászolja.

— **Cionisták gyűlése.** A cionisták helyi csoportja népes összejövetelt tartott f. hó 9-én a New-York körház emeleti helyiségében. Napirenden volt *Dr. Ferstein Károly* ügyvéd, a helybeli cionista-egyesület elnökének és *Dr. Fuchs Lipót* választmányi tagnak a legutóbbi Hamburg városában tartott nemzetközi cionista-kongresszuson történt részvételük beszámolója. Az említett két ügyvéd ugyanis a hamburgi kongresszuson mint a helyi csoport kiküldöttjei személyesen résztvettek. A gyűlést *Bárkány Leó* alelnök néhány rövid szóval megnyitotta, majd *Dr. Ferstein Károly* közölte hosszabb beszéd keretében a hamburgi cionista-kongresszuson hozott határozatokat és ott nyert impressióit. A hallgatóság lelkesen megéle-jenezte. Ezt követőleg *Dr. Fuchs Lipót* ösmertette a cionista-mozgalom céljait és jellegét, majd *Bárkány Leó* mondott lelkes, ügyes beszédet erről a tárgyról. Este banket volt.

— **Államsegélyek kiutalványozása.** A vallás és közoktatásügyi miniszter *Koses Anna* alsókomárnoki állami elemi iskolai helyettes tanítónő részére havi 80 korona helyettesítési díjat, *Blaschek Mária* eperjesi ág. h. ev. polgári leány-

iskolai tanítónő fizetésének kiegészítésére évi 1200 korona államsegélyt folyósított. *Szeghő István* dé-esői gör. kath. isk. tanító részére 672, *Bakajsa István* hosszúvágási gör. kath. iskolai tanítónak 548, *Hatala Ferenc* bártfaufalusi róm. kath. iskolai tanító részére 400 és *Scaffka Pál* kismedvesi gör. kath. iskolai tanítónak 548 Kor. fizeték-kiegészítő államsegélyt; *Kocsán Aladár* szinyelipőezi róm. kath. tanító I. korpótlékának fedezésére 200 és *Kucsma Margit* tapolykomi róm. kath. tanítónő I. korpótlékának fedezésére 200 kor. államsegélyt folyósított.

— **Vallásos estély.** Sikerült vallásos estélyt rendezett f. hó 9-én a gör. kath. hitközség a tanítóképző épületében. Az estélyt *Hođinka Alice* úrhölgy temperamentumos zongora-játéka nyitotta meg, aki érzéssel a művészi nánszirozással játszott el egy pár kedves magyar nótát. Játékát a szép számú közönség zajos tapsal honorálta. — Ezután *Kriszto Elek* hittanhallgató Váradinak „Judas” e. költeményét szavalta el tetszés mellet. *Dr. Rusznák Miklós* tanár pedig előadást tartott. Az estélyt a hittanhallgatók énekkarának sikerült énekszáma zárta be.

— **Bezárt iskolák.** A budaméri róm. kath. és ág. hitv. ev. elemi iskolák kanyarójárvány miatt; a *tölszéki* róm. kath. elemi iskola a hasi-hagyomány járványszerű fellépése miatt bizonytalan időre bezártak.

— **Nem kell a 14,000 korona!** Nem hangzott el ez a nagy mondás, de vegyük úgy, mintha elhangzott volna. Előlről kezdve a dolgot: a városoknak megszavazott államsegélyből Eperjesnek 14,000 korona jutna, mely összeg a város tisztviselői között lenne megfelelő arányban fősztandó. De Eperjesen nem mozogódnak. Bártfán már rég' a fűszeres számiák áldozata lett a tisztviselők 4000 koronája, Eperjesen meg a fősztandó tervezet impuruma sem kész. Lám, milyen nagyot tévedhet az ember. Azt hittük, hogy városi tisztviselőink fűtetlen lakásban, éhezve-fizva telettek és ime mit kell hallanunk: nem kell a 14,000 korona! A fűlök botját sem mozdítják érte. Ugyan, kérem. Azért a bagatel-pónzért? Legközelebb minden megdöbbenés nélkül fogjuk hallani, hogy a városi tisztviselők fizetésük kegyes leszállítását fogják aláztatson kérelmezni.

— **Tanészközők beszerzése.** A vallás és közoktatásügyi miniszter az eperjesi állami tanítóképzőintézet tanészközőinek gyarapítására 500 koronát engedélyezett.

— **Halálos verekedés.** A kojsói koresmában nagy tánemulatságot rendeztek a mult héten. Tánemulatság közben *Jakubcsó József* és *Tür János* bányamunkások összeszólkoztak és csak úgy röpökdeek az egymást becsméről szavak. *Jakubcsó József* erre dühében fejszélt ragadott és *Tür* fejére oly súlyos csapást mért, hogy az összeesett és nemsókára meghalt. *Jakubcsót* a csendörök letartóztatták.

— **Kiesett az ablakból.** Vigyázatlanságának majdnem áldozatul esett *Klein Sándor* bőrkerekedőnek 2 éves *Benő* fia mult hét egyik napján. A gyermek a *Főutca 79. sz.* háznak *Flórián-utcai* lakása ablakában ült, valószínűleg eszéledült és kiesett az ablakból. Súlyosan megsérült.

— **Mindenkit érdekel,** hogy felső ruháit, függönyeit, vagy háztartásában szükséges holmiját hol tisztíttassa, vagy festesse. Legcélszerűbb azokat *Berkete István utóda* (cégtulajdonos: *Kovács Endre*) kelme-festő- és vegytisztítógyárába küldeni Budapestre (IX., *Kinizsy-utca 14.*), ahol azok szakszerű kezelésben részesülnek, a legnagyobb pontossággal és a legutjánosabb árak mellett. Magyarország ezen legrégibb és legnagyobb forgalmu kelme-, seymefestő- és vegytisztítógyára a legmodernebb technikai eszközökkel van felszerelve; munkái bármely világváros készítményeivel kiállják a versenyt és a legkényesebb igényeket is kielégítik. Árjegyzéket kívánatra ingyen küld. Vidéki megbízóknak csomagolásért díjat nem számít, postadobozait csak saját árban számítja.

— **A n. közönséget** van szerencsém tiszteltetlő eltesíteni, hogy f. hóban Eperjesen (Főutca 90. sz.) mérnöki irodát nyitottam. Kiváló tiszteltetlő *Sáfrán Lipót* okl. mérnök.

— **Hajhullás ellen** legbiztosabb szer a „Petrol” raktár: *Bilich* Ferencnél, Főutca 63.

— **Poloskák** alapos kiirtását a petéivel együtt esakis *Cimezin* poloska irtóval eszközölhetjük, mert *s Cimezinnel* érintkező poloskák nyomban elpusztulnak; peteik pedig a *Cimezin* hatása folytán nyomban kiszáradnak s többé ki nem kelnek. — A *Cimezin* mindenütt használható, szövetet, butort, alatt vagy festést nem piszkít; nyomot vagy foltot nem hagy. Kapható: *Löcherer Gyula* gyógyszer-tárában *Bütfán* és *Pálesch* drogeriájában *Eperjesen*.

Meghívó.

A Sárosvármegyei Takarékpénztár Részvénytársaság
1910. évi február hó 3-án, délután 3 órakor

Eperjes szab. kir. város tanácstermében tartja

I. ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT,

melyre a részvényeseket tisztelettel meghívja
az igazgatóság

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése a lefolyt üzlet-évről és a mérleg előterjesztése.
 2. A felügyelő-bizottság jelentése.
 3. A zárszámadás megvizsgálása, a mérleg megállapítása és a nyereség felosztása.
 4. Felügyelő-bizottság megválasztása.
 5. Esetleges indítványok.
- Eperjes, 1910. január hó 10-én.

Kivonat az alapszabályokból.

17. §. Minden részvény egy szavazatra jogosít, de 15-nél több szavazatot senki, sem saját nevében, sem meghatalmazás alapján, sem a két minőségben együtt nem gyakorolhat.

18. §. Részvényesek, kik szavazati jogukkal élni akarják, kötelesek részvényeiket a le nem járt szelvényekkel együtt legkésőbb a közgyűlést megelőzőleg 3 nappal a társaság pénztáránál, vagy az igazgatóság által e célra kijelölt helyen letenni, avagy azoknak más pénztáratoknál, vagy hatóság- és köztestületnél történt letételét az eredeti letétjeggyel igazolni.

19. §. Közgyűléseken csak személyesen megjelenő, önjogú, oly részvényes gyakorolhat szavazati jogot, kinek részvénye legkésőbb a közgyűlést megelőzőleg 3 hónappal nevére iratott s részvénykönyvbe bevezettetett. A részvényes írásbeli felhatalmazott által is képviselheti magát, de a meghatalmazottnak szintén részvényesnek kell lennie.

5541/1909 Tkvi szám.

Árverési hirdetmény kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Dr. Krasz József budapesti ügyvéd által képviselt Groák Pál végrehajtónak Groák Vilmos, Weitzenhoffer Bernátné sz. Groák Mária és Groák Sáli végrehajtást szenvedő elleni 1000. kor. tőke követelés és jár. végrehajtási ügyében az eperjesi kir. törvényszék az eperjesi kir. járásbírótság területén levő:

a sebeskellemesi 116. sz. tjkvben A. 1. sor. 108 hrsz. 33 és 34. oi. sz. ház és kertből álló zselérségnék B. 13. 18. sorszám alatt Groák Vilmos B. 14. 17. alatt Weitzenhoffer Bernátné szül. Groák Mária és B. 16. alatt Groák Sáli nevén álló felül-épitmény tulajdona és talaj hasznélvezeti jogra 1650 kor. kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1910. évi február hó 24-ik napjának d. e. 10 órakor Sebeskellemesi község házájánál megtartandó nyilvános árverésen a Vhnovella 25 és 26. §§-ok értelmében el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül 165. kor. készpénzben vagy ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni s a bánatpénzt a Vhn. 25 §-a értelmében kiegészíteni.

Kir. törvényszék mint tkvi hatóság
Eperjesen, 1909. november 3 án.

Unger Geiza,
kir. tszéki bíró.

HIRDETÉSEKET

jutányos árban felvesz a
FELVIDÉKI HIRLAP KIADÓHIVATALA
„Pannonia” nyomda
EPERJES, FŐUTCA 36. SZ.

Hazai ipart pártoló közönség

szíves figyelmébe ajánljuk a havasok népeinek nyomorgó árvai által HÁZIIPARILAG készített

kitünő gyapjuszőnyegeit, függőnyeit,

diványtvetőket, hintaszék takarókat, diványpárnákat stb. A mely tárgyak négy világiállításon és Budapesten arany- ezüstérmekkel és oklevelekkel lettek kitüntetve.

Kaphatók Eperjes egyedüli elárúsító helyén,

Kaluzsa Félix és fia,

Főutca 47. kárpitos és bútorkereskedőknél.

Tejjes háló, ebédő és szalonberendezések.

Laktanya-utca 1-ső sz. földszint 3 ajtó

Kosztosok

felvétetnek.

Felsőmagyarországi
Női felöltő nagyaruház

CZINNER M.

KASSA KOSSUTH LAJOS U. 3.

ALKALMI VETEL
façon MARGIT alj.
2 frt 90 kr.

Megrendelésnél méltóztatassék előírni facon, szövet színet, schluss és csipőbőseget, az alj hosszúságát elől és hátul; ezek alapján minden alj hüen a megrendelés szerint lelkiismeretes pontossággal lesz elkészítve.

Ujennan épült házban vízvezeték és villam-mal berendezett

BOLTHELYISÉGEK

földszinti és emeleti lakások
1910. évi május hó 1-ére **kiadók.**

Bővebbet AMSTER SIMON női divatüzletében.

VIZYDOMOKOS

FÜSZER- ÉS CSEMEGE ÁRUHÁZA
VILLANYOS KÁVÉPÖRKÖLDÉJE
KASSA, FŐ-UTCA 47. SZ.

A m. t. Háziasszonyok szíves figyelmébe ajánlom saját keverésű „VIZY MELANGE” pörkölt kávémát. A „VIZY MELANGE” 12 legfinomabb fajta kávé keveréke. Kapható 5 minőségben:

	kg.	1	1/2	1/4	1/8
I. sz. „Vizy-Melange” K	8.20	1.00	—,60	—,40	—,20
II. „ ”	8.00	1.80	—,90	—,45	—,25
III. „ ”	4.—	2.—	1.—	—,50	—,30
IV. „ ”	4.90	2.40	1.20	—,60	—,35
V. „ ”	5.20	2.60	1.30	—,65	—,40

— Pörkölés van mindennap. —

Helyben a rendelvényeket saját kezeslővel szállítom haza.

Vidékre postal bérmentes szállítás.

KleinJenő

fűszer- és csemege üzletében. Főutca 46 sz.

eukorkák, bonbonok,
bonboniéreok, friss déligyümölcsök, tea,
rum, és cognac, pezsgők, asztali-pecesonye,
és csemege borok rendkívül előnyös árban
kaphatók

Azonnal jogos tulajdona

a ZONGORA
vagy PIANINÓ,
ha

Reményi Mihály

legujabb rendszerű hitelostályából veszi azt meg.
Nem béri a részletfizetés leple alatt,
hanem azonnal sajátja a megvevett hangszert. Ugyanazon árk,
mintha készpénzért venné. **Előleg nem kell.**

10 frt havi részletfizetés mellett a legjobb zongorák vagy pianinók. Részletes árjegyzék és prospectus díjtalanul küldetik Budapestről Király u. 56

Nemcsak Budapesten, de vidéken is bárkinek rendelkezésére áll ezen eddig még nem létezett alkalom ily könnyű feltételek mellett zongorát vagy más hangszert vásárolni. 4—52

Szervusz barátom! hová mégy oly sietve?

A Rózsa-utca 4. sz. a., Semsey-féle házba megyek, és viszem az öltönyemet a

ruha-műtisztítóba

tisztításra és javításra, mert olesón és jól csak ott lehet tisztíttatni és javíttatni.

Neked is ajánlom kedves barátom, hogy, ha mostanáig nem tetted meg, szükség esetén el ne mulaszd odamenni és meggyőződni, hogy férfi- és nőruhákat — egy szóval mindent úgy tisztíttatni ottan, hogy azok valósággal újaknak látszanak. Még egyszer ajánlom neked, ne mulaszt el s győződjél meg arról, hogy ezen műtisztító kiváló és patent; tehát tartsd emlékedben e nevet:

Özv. Sikorszky Péterné

Rózsa-utca 4. sz. a., az udvar közepén balra a Berger-kávéházzal és a cipész-üzlettel szemben.

➡ Olesó árak, szép tisztítás és javítás. ➡

Kérem csak a Sikorszky-féle műtisztító- és javító-intőzetet keresni, mert ez a legkitünőbb és patent; ott legolesóbban, legszebben és a legjobban lehet tisztíttatni, javíttatni és vaslatatni, gyorsan és pontosan.